

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 31 Lipca r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

WILNO.

Dnia 22 t. m. obchodzono tu uroczystość imienia Najjaśniejszej Cesarzowej Jeymości, *Maryi Federowny*, Matki łaskawie nam Panującego Najjaśniejszego Cesarza Jegomości. Zrana w wszystkich kościołach odprawiono się nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*. Wieczoręm oświecono miasto.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 22 lipca.

Podług Ruskiego Inwalida z dnia 19go, przez rozkaz dzienny z dnia 14 lipca, CESARZ JEGOMOŚĆ oglądając przez cztery pory, grenadyerskie okręgi wojskowych osad 1szej dywizyi grenadyerów, osadzone ich bataliony, działające bataliony półku Hrabiego *Arakczewewa*, i znajdujące się w tych okręgach na robocie drugie bataliony półkow ośmiu dywizyi, z należąca do nich artylleryą, ze szczególniejszem dla Siebie zadowoleniem raczył znaleźć nowe dowody niezmordowanych trudów i czynności Głównego nad wojskowemi osadami Naczelnika, Jenerała Hrabiego *Arakczewewa*. Okręgi osadowe z widocznym postępnem przychodzą do pożądanego pożytecznego urzadzienia swego, a wojska z tymże postępnem formują się, i przedstawiane były Najjaśniejszemu Panu na przegląd; po większej części w odznaczającym się stanie, który za tym większą może się im zaletę poczytać, że przewyborny stan ten w szeregach bynajmniej nie zatrzymywał robot wiejskich i innych, wykonywanych przez nich w okręgach. Przez wzgląd na takie zasługi Hrabiego *Arakczewewa*, Cesarz Jegomość przyjemnem dla Siebie znajduje powtórzyć mu szczerą Swa wdzięczność.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, na zaświadczenie Jenerała Hrabiego *Arakczewewa*, również oświadcza Swoje zupełne zadowolenie: naczelnikowi sztabu osad wojskowych jenerał majorowi *Kleinmichelowi*, oddziałowemu dowódcy jenerał majorowi *Ugriumowemu* 1mu, dowódczom brygad: jenerał majorom *Pietrowu* 1mu, i *Kuzminowi* 2mu i półkownikowi *Fiedorowu*; dowódcy półku grenadyerskiego Hrabiego *Arakczewewa*, półkownikowi *fon Frikennowi*, dowódczom batalionów: podpółkownikowi *Woroncowemu* i *Czewakinskiemu* i majorowi *Grekowu* 4mu; dowódcy osadzonego batalionu grenadyerskiego półku Najjaśniejszego Króla Jegomości Pruskiego podpółkownikowi *Niewżniskiemu*, dowódczemu półkiem wzorowym podpółkownikowi *Karniejowu* 2mu, oraz wszystkim dowódczom batalionowym dywizyi 2giej i 3ciej gwardyjskich i 1szej piechotnej. A dla niższych rang Najjaśniejszy Pan raczył przeznaczyć szczególne nagrody pieniężne.

Podług Ruskiego Inwalida z dnia 20 lipca, przez Naywyższe reskrypta Jego Cesarskiej Mości:

D. 4 lipca. W nagrodę odznaczający się służby jenerał major *Nagel*, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giej klasy.

D. 5 lipca. W nagrodę odznaczających się trudów w służbie i za należyte wykonanie poruczonych obowiązków, jenerał major *Chatow*, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giej klasy wielkiego krzyża.

D. 10 lipca. W nagrodę odznaczający się

służby, rzeczywisty radca stanu, inflantski gubernator cywilny, *Duhamel*, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giej klasy wielkiego krzyża.

Tęże daty. Rzeczywisty radca stanu, cywilny gubernator Bessarabii, *Katakazi*, w nagrodę gorliwej służby, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

Podług Ruskiego Inwalida z dnia 21 lipca, przez Ukaz Naywyższy Jego Cesarskiej Mości do Kapituły Rosyjskich orderów z dnia 1 lipca, zostający pod wiedzą kolegium Państwa spraw zagranicznych, Hrabia *Kuszelw Bezborodko*, za dopełnienie licznych uczynków dobroczynnych dla ubogich, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 4tej klasy.

Zarządzający skulańską tamożnią pograniczną, assesor kolegiálny, *Janowski*, i wag-sztenpelmeister tęże tamożni, sekretarz kolegiálny *Otomanski*, nayłaskawiey podniesieni do rang następnych.

Prezydenci izby nowgorodzkiej sądu cywilnego radca kolegiálny *Kartmazow* i prezydent izby chersońskiej sądu cywilnego radca kolegiálny *Zawierski*, przeniesieni zostali na miejsce jeden drugiego.

Podług gazety senackiej z dnia 22 lipca, w Naywyższych Ukazach JEGO CESARSKIEJ MOŚCI do Rządzącego Senatu wyrażone:

Dnia 4 czerwca. Po dōysciu do Nas wiadomości o ukrywaniu się deztererów wojskowych i w ogólności zbiegów w gubernii inflantskiej, przekonawszy się o tem przez zatrzymanie na miejscu niemałej liczby zbiegów wojskowych, uznaliśmy za dobre, dla wytepienia nadużycia tak szkodliwego, postanowienia, teraz będące o dających przytułek zbiegłym, wzmoćnić przez osobne środki uzyskania, i na skutek tego ROZKAZUJEMY:

1) Jeżeli w jakimkolwiek majątku okaza się deztererowie albo zbiegi innego stanu, a włóścianie ich ukrywali bez wiedzy właściciela, w takim zdarzeniu za danie przytułku uzyskiwać z każdej włóściańskiej tego majątku gromady, sztrafu po 2000 rubli za każdego deztertera lub zbiega.

2) Jeżeli się zaś znajdzie, że przytułek ten, przez włóścian uczyniony, był wiadomy właścicielowi; wtedy oprócz uzyskania wyżej wyrażonego z gromady włóściańskiej, uzyskiwać i z właściciela równaż sumę.

3) Jeżeliby się okazało, że przytułek dany został jedynie przez właściciela, i że dezterter albo zbieg był przez niego przyjęty i u niego przebywał; wtedy uzyskanie wyżej naznaczone po 2000 rubli za każdego zbiega, obracać jedynie na właściciela, oddając go nadto, na ośnowie praw będących, do sądu.

4) Dla pobudki do odkrycia deztererów i zbiegów, naznaczać temu, kto dawanie przytułku wskaże, z summy sztrafowej po 500 rubli za każdego człeka.

5) Właścicielom majątków gubernii inflantskiej pozwolić dwumiesięczny termin od wydania tego ukazu, aby oświadczyli o dezterterach i zbiegach innego stanu ludzi, którzy się w majątkach ich znajdować mogą, z tem, iż przez to dobrowolne ich odkrycie unikną sądu i postanowionego sztrafu.

6) Dla uniknięcia, ażeby ktokolwiek w późniejszym czasie nie mógł wymawiać się niewiedomością o tem postanowieniu, obwieścić je przez policję ziemskie właścicielom dóbr, a w ich niebytności zarządzającym, z wzięciem rewersu, w którym wyraźnie ma być wyrażono, iż dezertorów i zbiegów w majątkach ich nie masz. I

7) Postanowienie to dla gubernii inflanckiej wydające się, rozciągnąć na gubernię estońską i kurlandzką, jako w jednakim z pierwszą położeniu znajdujące się.

Rządzący Senat, około przywiedzenia do skutku tych postanowień, nie zaniecha uczynić należytych rozrządzeń.

Dnia 16 czerwca. Cesarz Jegomość laskawie przychylając się do prośby senatora, rzeczywistego radcy tajnego Xiążęcia Szczerbatowa, raczył go dla słabości zdrowia uwolnić zupełnie od służby, a przez wzgląd na długą i gorliwą służbę, najmilszemu rozkazać, wypłacać mu pensyi dożywnotniey po 4000 rubli.

W najwyższym Ukazie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI do Najświętszego Rządzącego Synodu, z dnia 12 maja, r. t. wyrażono: „Przejrawszy przełożenie Najświętszego Synodu, względem podniesienia znajdującego się w mieście Ekaterinburgu, nowotichwińskiego komunalnego klasztoru do stopnia etatowego klasztoru panieńskiego 1szej klasy, Utwierdzam je we wszystkich częściach, oprócz projektu, zostawienia nazawsze wposiadaniu tego klasztoru, przyłączonych do niego w mieście Ekaterinburgu, miejsce na zabudowanie cerkwi i domów dla umieszczania duchownych i sług cerkiewnych i klasztornych; gdyż pomienione miejsca nie inaczej mogą być utwierdzone dla klasztoru, tylko w takim zdarzeniu, kiedyby Xieni (Ihumenia) przyjęła na siebie staranie ich zabudowania podług planów, danych jej od Rządu, chociażby nie zaraz; jeżeli zaś znajdzie ona niemożnością miejsce tych wszystkich zabudowań; wtedy oddzielić z nich dla klasztoru taką przestrzeń, jaka podług podania Xieni uznana będzie za potrzebną; a zostająca od tego ilość ziemi, jeżeli ona ma przedsięwzięcie, obrócić na ogrody, wtedy powinna będzie powrócić ją Zwierzchności Górniczej, kiedy ta ziemia tej potrzebować będzie. Najświętszy Synod nie zaniecha uczynić zalegających od niego w tem rozporządzeń.“ Przyczem załączono: 1) Najwyższy potwierdzony przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ tegoż miesiąca dnia 15 etat tego klasztoru, podług którego na jego utrzymanie przeznaczono wypłacać ze skarbu corocznie 3791 r. 40 kop. i 2) Podawane od Synodu przełożenie względem pomienionego klasztoru, założonego za Najwyższym Rozkazem w roku przeszłym 1809, w porównaniu z klasztorami żeńskimi 3ciej klasy, na własnem mieszkających w nim utrzymaniu się, nastalym po doniesieniu Synodowi od przewielebnego Justyna, biskupa permskiego, i po zebraniu przezeń wiadomości, nappoddamiey przedstawiano było:

1) Iż zabudowanie cerkwi i budowli w tym klasztorze, podług świadectwa zwierzchności dycecezalney w tak krótkim czasie, i utrzymanie tam niemałej liczby mieszkających w niej bez żadney w tem skądkolwiek pomocy, zasługuje na uwagę.

2) Ze ten spólnego życia żeński klasztor dla dycecezy permskiej, z przyczyny, że w niej nie ma etatowych klasztorów żeńskich, i z przyczyny znajdowania się w niej niemałej liczby wdów i sierot wiedzy duchowney, obciążonych ubóstwem, nieodbitnie jest potrzebny dla umieszczenia w nim tych z pierwszeństwem, nie pozbawiając przytem im podobnych zpod wiedzy górniczey.

3) Iż jako do utrzymania budowli na czas późniejszy w stanie teraźniejszym, tak też ze względu zdarzonych podług ustaw zwierzchności górniczey trudności, w wyznaczeniu nazawsze dla tego klasztoru ziemi dla chowu bydła i uprawy gruntów, nieodbitnie potrzebna jest pomoc. (Dokończenie nastąpi).

Podług gazety sankt-petersburskiej akademickiej, z dnia 21 lipca: „Dnia 7 t. m. o godzinie

5 z południa raczył przybyć do Białego-Stoku Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz. Wielki Xiążę Konstanty Pawłowicz, i po obejrzeniu wojskowego szpitala i gwardyjskiej kompanii inwalidów, udał się do Sokółki, gdzie Jego Wysokość miał nocleg, a nazajutrz, to jest d. 8go, po obejrzeniu nowo-formującey się grenadyjskiej artylleryjskiej brygady, udał się zrana przez Grodno do Skidła, dla obejrzenia dwóch brygad 28mej dywizyi i czterech kompanii artylleryjskich oddzielnego korpusu litewskiego.

Dnia 15 o godzinie 10tej przedpołudniem raczył przybyć do miasta Jamburga, Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę, Mikołaj Pawłowicz, i po zmianie strazy pierwszego batalionu leibgwardyi półku strzelców, o godzinie 11tej z północy udał się na trakt do Sankt-Petersburga.

HISZPANJA.

(z Gaz. War.) Madryt d. 13 lipca. Od dnia 7 b. m. panuje tu spokojność. Liberaliści objęli rząd. Niektórzy dotychczasowi umiarkowani ministrowie złożyli urzędy. Minister sprawiedliwości Gorelli został ministrem interesów zagranicznych; jenerał Lopez Bannos, ministrem wojny; Calatrava, członek stanów, ministrem spraw wewnętrznych. Inni ministrowie urzędują jeszcze. Jenerał Espinoza dowodzi wojskiem w Nawarrze na miejscu jenerała Lopez Bannos. Jenerał Palafox, sławny obrońca Saragossy, otrzymał stopień kapitana hablabardników królewskich na miejscu zbiegłego Hrabiego Castro-Torreno, a margrabia Santa-Cruz został wielkim marszałkiem królewskim. Monarcha sam zezwolił na te wszystkie odmiany.

Z rozkazu Króla wkrótce się rozpocznie sprawa przeciwko 4 batalionom gwardyi, które d. 1 b. m. wyszły do Prado, a dnia 7 uderzyły na Madryt. Oświadczył oraz Monarcha zadowolenie swoje osadzie, milicyi i władzom cywilnym za ich postępowanie d. 7 b. m.

Dnia 9. b. m. otworzono znowu sklepy kupieckie, i handel idzie swoim trybem. Z poblizkich wsi sprowadzają tu pojedynczo żołnierzy z gwardyi.

D. 8 b. m. na zalecenie władz, wzięto w rekwizycyą wszystkie konie dla sprzątnienia poległych żołnierzy z gwardyi i milicyi, podczas rzezi na ulicach. Konstytucjoniści liczą ze swojej strony 58 zabitych, a 150 ranionych. Z gwardyi zginęło 311 ludzi, 586 zostało ranionymi, a 830 wzięto w niewolę. Ostatnich zamknięto w koszarach dawniejszej gwardyi bokuwey.

Dnia 9 b. m. rano jenerał Riego udał się do municypalności i oddał jej srebrny medal, wybity d. 1 stycznia 1820 w Kadyzie, na pamiątkę przywróconey konstytucyi, prosząc, aby go przyjęła jako dowód wdzięczności za ważne przysługi, które poprzedzającego dnia uczyniła dla konstytucyi i oyczyzny. Stał potem na ganku i miał mowę do licznie zebranego ludu. Prosił, aby zaniechano okrzyku: Niech żyje Riego! który był pretextem do rozruchow, i aby natomiast wołano: Niech żyje konstytucya! Dodak, iż ponowił przysięgę wierności Królowi, i przyrzekł mu użyć całego swego wpływu w narodzie, na to, aby rozterki ustały; radził nakoniec, aby odtąd nie śpiewano pieśni Tragala. Tegoż dnia municypalność wydała obwieszczenie podobne do dawniejszego z wezwaniem, aby wydawano okrzyki: Niech żyje Naród! Niech żyje Król konstytucyjny!

D. 7 b. m. Monarcha z rodziną swoją był na krótki czas w niebezpieczeństwie: ocalił go półk Don Carlos. Przeszło 20 oficerow gwardyi wzięto w niewolę, i (jak słychać) mają być rozstrzelani. Zachodzi jeszcze wątpliwość, gdzie się znajduje Xiążę Infantado.

Rozpoczęła się już sprawa półkownika Mon, który twierdzi jakoby odebrał jakiś ustny rozkaz, opanowania Madrytu.

Odebrano tu wiadomość z Andaluzyi: Dnia 7 b. m. zaszło także powstanie w Kordowie. Półk karabinierow z częścią mieszkańców wziął się do broni. Stał pod Adamar, o 2 mile od Montoro; dwa półki piechoty i jeden jazdy, uderzyły na nie-

go i rozproszyły. Przyprowadzono już wielu jeńców. Półkownik Chason stanął w 300 koni pod *Puerto-Lano*, dla przecięcia mu odwrótu.

ANGLIA.

(z *Gaz. Warsz.*) Londyn, dnia 19 lipca. Margrabia Londonderry, Hrabia Munster i Lord Stewart, mieli wczora audyencyą u Króla. Ostatni pożegnał Monarchę i wybiera się do Wiednia. Wysłano ztąd nadzwyczajnego gońca do Paryża.

Zaraz po odroczeniu Parlamentu na początku sierpnia, uda się Król Jmć do Szkocyi.

Donoszą z Hollandyi, iż jeśli jakie mocarstwo europejskie uzna niepodległość Kolumbii, rząd niderlandzki bez zwłoki podobnie uczyni, a tymczasem dozwala zawijać okrętom kolumbijskim do portów swoich. Pan Zea, pełnomocnik kolumbijski ma przybyć do Hagi.

Policya w Calais (pisze gazeta hamburska) skazała niedawno pewnego anglika na 30.000 fr. kary pieniężnej, za to, iż z odczytany swojej przywoził dwie gazety opozycyjne, i pokazywał je w domu zajezdnym. Na przełożenie jednak przyjaciół jego, darowano mu tę karę. Niewiadomo, czyli kommissarz policyi zabrał owe gazety.

Margrabia Londonderry wezwał członków Izby niższej, aby bywali na sessyi; potrzeba bowiem najmniej 40 obecnych członków do ważności obrad.

Dnia 17 b. m. w Izbie wyższej Hrabia Grosvenor domagał się złożenia korespondencyi rządu naszego z Lordem Strangford, posłem w Stambule, względem okrucieństw Turków przeciwko grekom w tej stolicy państwa ottomańskiego. Hrabia Liverpool oparł się powyższemu wnioskowi, raz dla tego, iż nie masz przykładu, aby kiedy podobne żądanie uskuteczniło; powtóre, iż Parlament zawsze się chciał wdawać w czynności obcych mocarstw, gdyby mniemany błąd agentów dyplomatycznych, mógł być dostatecznym powodem do roztrząsania interesów gabinetowych. Co się tyczy fregaty tureckiej, będącej na *Tamizie*, należy ona do Baszy Egiptu. Dowódzca jej prosił o pozwolenie zabrania broni i potrzeb wojennych, czego mu wyraźnie odmówiono. Lord Holland powtórzył zapytanie, czyli poseł nasz w Stambule zapewnił życie zakładnikom greckim? Lord Liverpool odpowiedział, iż tego ani uczynił, ani mógł uczynić. Odrzucono potem jednomyślnie wniosek Hrabiego Grosvenor.

W Izbie niższej mówiono także d. 15 b. m. o fregacie tureckiej. Półkownik Davis oświadczył, iż był na niej; iż ma 58 dział, 15 oficerów angielskich, 250 marynkarzy angielskich i 34 tureckich, iż zabiera potrzeby wojenne, i według zapewnienia dowódcy, będzie użytą przeciwko grekom. Margrabia Londonderry powtórzył w tej mierze odpowiedź Lorda Liverpool w Izbie wyższej, dodając, iż Basza Egiptski prosił o pozwolenie kupienia 2 fregat w Anglii, czego mu odmówiono: bo by się z neutralnością tego kraju nie zgadzało. Pan Baring rzekł: „W obecnym stanie rzeczy na Wschodzie potrzeba, aby Anglia nie tylko była spokojnym widzem, lecz aby oraz unikała wszelkiego pozorów, iż inaczej czyni. W całej atoli Europie daje się słyszeć, iż Anglia za każdą wydaną sposobnością pomaga Turkom przeciwko grekom.“

Dnia 20. Ministrowie odprawili wczora radę gabinetową w wydziale interesów zagranicznych.

W Izbie niższej przeczytano trzeci raz bil względem cudzoziemców.

Jedna z tutejszych gazet pisze: „Konstytucya 1820 roku podała ludziom chciwym krwi w *Madrycie* sposób osiągnięcia władzy, tak jak konstytucya 1791 ułatwiła podobnym ludziom w *Paryżu* ogarnięcie tejże władzy. Cóż czynili w *Paryżu*? Łupili kościoły, odbierali szlachcie wszystkie jej przywileje, oddali rząd w ręce demokratycznego zgromadzenia, składającego jedną tylko Izbę, i niemającego żadnej kontroli; popełnili nareszcie królobójstwo. Konstytucyoniści hiszpańscy naśladowali wiernie rewolucjonistów francuz-

kich, z wyłączeniem tylko ostatniej zbrodni. Mocarstwa europejskie bardzo mądrze uczyniły, starając się ile możności o odosobnienie tej wielkiej moralnej zarazy od reszty Europy. Radykalisci angielscy, liberalisci we Francyi, illuminaci w Niemczech, a karbonary we Włoszech, są przyjaciółmi bezkoszulników hiszpańskich, i gdyby tylko mogli mieć wolny z sobą związek, pokusiliby się razem o wzniecenie rewolucyi.“

Czytamy w gazecie *Morning Herald* co następuje: „Kongres mający się odbywać za kilka miesięcy na stałym lądzie, podąsposobność roztrząsania wielu ważnych przedmiotów. Słychać, iż pełnomocni ministrowie większych mocarstw europejskich zwrócą najpierw uwagę na traktat *świętego przymierza*, który w skutku odmian zasłanych w kilku krajach, oraz politycznych związków dawnego i nowego świata, potrzebuje zastosowania.“

FRANCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) Paryż, dnia 17 lipca. Król Jmć pracował wczora z Xiążęciem *Doudeauville*, jenerałnym dyrektorem poczty, a po mszy ś. przyjął marszałka Xiążęcia *Rovigo*, który z *Bar-le-Duc* powrócił.

Dzisiejszy *Monitor* zawiera urządzenie królewskie względem inspekcji wojska wszelkiej broni. Między innemi zalecono inspektorom, aby dawali uwagę, na ducha panującego w wojsku.

Nie lekajmy się (pisze jedna z gazet tutejszych), aby zaburzenie Hiszpanii dało się uczuć z tej strony Pireneów. Francya nie chce rewolucyi, której gorzkich owoców skosztowała. Wojsko jest wierne: mieszkańcy są przychylni rządowi. Zaci ni ministrowie, posiadając ufność Monarchy i narodu, bronią publicznych swobód, a biada stronnikom, którzyby im zagrozić chcieli. Stan nasz ciągle się polepsza.

Słychać, iż osada tutejsza składać się będzie nie z wojska liniowego, lecz z gwardyi miejskiej płatnej, wynoszącej 4 półki: po 2,500 ludzi w każdym.

Sąd policyi poprawczy skazał wczora kilku ludzi na więzienie i karę pieniężną za uchybienie czci dla Króla.

Jenerał *Donnadieu* został mianowany dowódcą 4tej dywizji wojskowej (*Tours*).

Izba deputowanych naradza się jeszcze względem budżetu. Często bywają burzliwe sessye.

Z *Tuluzy* pod 9 lipca odbieramy wiadomość, iż Jenerał *Quesada*, dowódca tak nazwanego wojska wiary, ściśniony w górach *Roncal*, i powoli przez ucieczkę żołnierzy, korzystających z ogłoszonej amnestyi, opuszczony, wyrzucił się tylko na czele 400 ludzi, i po zwałowej utarczce, której nie mógł uniknąć, straciwszy połowę swego korpusu, umknął ku *Pampelunie*, a i tam nie mogąc się utrzymać, powtórnie uciekł do Francyi.

Donoszą oraz od granic hiszpańskich, że i *Balda* z towarzyszami swymi ucieka przed Jenerałem *Lopez Bannos*; i że mieszkańcy *Bastanthal*, gdzie się chciał schronić, przywitani go wystrzałami z karabinów. Ze zaś jest odcięty od Francyi, udał się przeto w głąb prowincyi Nawarry.

Piszą z *Irun*, iż *Trapista* jest zabity. *Misas* i *Armengal* wzięci w niewolę. Do *St. Jean Pied-de-Port* miały przybyć z Hiszpanii 3 muły nalożone złotem dla wojska wiary.

Dnia 19. Wczora przewodniczył Król Jmć na radzie ministrów w *St. Cloud*, a potem pracował z ministrem interesów zagranicznych i wojny.

Hrabia *Blacas*, poseł nasz w *Rzymie*, prosił o uwolnienie od urzędu. Następcą jego będzie zapewne Xiąże *Laval*, były poseł przy dworze hiszpańskim.

Niektóre dzienniki tutejsze doniosły, iż *Caron* i *Roger* oddani będą pod sąd wojenny; lecz oba wyszli oddawna ze służby, i żaden wojskowy nie należy do ich sprawy. Ostatni był już badany w sądzie cywilnym.

Sąd kassacyjny rozstrzygnął odwołanie się jenerałnego prokuratora królewskiego, stanowiąc, aby sprawa *Bertona* i spółników jego, odbywała się w sądzie w *Poitiers*.

Marszałek Xiążę *Eckmühl* (*Davoust*) pojechał do wód w *Mont d'or*.

Oddział artylleryi z *Tuluzy*, udał się do twierdz pogranicznych. Umacniają cytadelę w *Bajonnie* i samo miasto. Przybył tam z *Bordeaux* jenerał inspektor, i kazał przysposobić znaczny zapas żywności. Od niejakiego czasu przechodzi przez *Pau* wiele dział i wozów artylleryjnych ku granicy.

Dziennik Paryżki (*Journal de Paris*) donosi o odebranych przez nadzwyczajną okazyą wiadomościach z *Madrytu* pod d. 10 b. m. panuje tam zupełna już spokojność, i wszystko idzie dawnym zwyczajnym trybem. Wszystkie stronnictwa pojednały się i oczekiwano ogłoszenia zupełnej amnestyi dla żołnierzy, należących do ostatnich rozruchów i innych osób. Najciekawszym jest przyszły skład ministrów. Nie przyjęto jeszcze próśby terazniejszych ministrów o uwolnienie od urzędu, lubo zdaje się, iż to niezawodnie nastąpi. Król i rodzina jego, odbierają ciągle dowody winnego dla siebie uszanowania od wszystkich władz i stanów. Dnia 8 b. m. Jenerał *Morilla* stawiał przed Monarchą oficerów milicyi narodowej, która od d. 7 b. m. odbywa straż w zamku razem z wojskiem osady. Nie wiadomo jeszcze, jakie wrażenie sprawiły wypadki w *Madrycie* na umyśle mieszkańców *Korunny*, *Barcellony*, *Kadyxu* it. d.

List z *Bajonny* pod d. 13 b. m. donosi, iż gwardya królewska hiszpańska wiele ucierpiała. Dnia 9 b. m. liczba jeńców wynosiła 900 ludzi. Słychać, iż z milicyi zginęło tylko 9 ludzi, a 21 zostało ranionych; w co jednak nie wchodzi strata półków *Almanza* i *Principe*, które, jak wiadomo, były czynniejszymi, a niżeli milicyą. Jedni twierdzą, iż Xiążę *Infantado* uszedł, a drudzy, iż jest uwięziony. Chciał uprowadzić Króla do *Valadolid* i dawney *Kastylii*, a tam nowy rząd ogłosić. Nieustająca deputacya radziła Monarsze, aby zwołał nadzwyczajne Stany.

Donoszą z *Tuluzy* pod 14 lipca: „Czytamy w dzienniku tutejszym wiadomość z Hiszpanii, iż *Trapista* przybył d. 6 b. m. do *Aran* na czele 400 ludzi. Słychać, iż konstytucyoniści uwięzili *Bessieres* w *Urgel*, gdzie chciał objąć dowództwo. Nie masz jedności między dowództwami rojalistów. Opanowali *Blanes* i uderzyli na zamek *Lerida*, który dla braku żywności nie długo się trzymać potrafi. *Dziennik Echo du Midi* milczy o stanie interesów w Katalonii, a z dawney *Kastylii* donosi, iż *Quesada* poraził Jenerała *Lopez Bannos* i stoi w *Aviz*, o kilka mil od *Pampeluny*, co się sprzeciwia wiadomościom przez wszystkie inne gazety ogłaszanym.“

(z *Korresp. Warsz.*) Dnia 22. *Gazeta Francyi* donosi, że podług odebranych wiadomości wprost z *Wiednia*, kongres Monarchów niezawodnie będzie miał miejsce, i wnosi, że nie będzie we *Włoszech*, lecz w jednym z miast nie daleko *Wiednia*.

Donoszą z *Tuluzy*, że oddział artylleryi stamtąd idący udał się do fortec pogranicznych. Roboty około fortecy w *Bajonnie* i około miasta postępują z pośpiechem. Jeneralnemu inspektorowi, który tam przybył z *Bordeaux*, polecono, jak mówią, znaczne opatrzenie *Bajonny* w żywność i potrzeby wojenne.

Mówią, że Jenerał *Lauriston* mianowany będzie marszałkiem i obeymie dowództwo nad kordonem zdrowia.

Sekretarz poselstwa francuzkiego w *Madrycie*, przybył tutaj, oddał swoje depesze, i daley do *Wiednia* pojechał. Poseł niderlandzki opuścił *Madryt* i odprawia teraz kwarantannę w *Behobla*.

N I E M C Y.

(z *Gaz. Warsz.*) Od brzegów *Menu*, dnia 21 lipca. Seym związku niemieckiego postanowił na ostatniej sessyi, aby przerwa obrad jego trwała 4 miesiące, zaczawszy od 1 sierpnia. Centralna kommissya śledcza w *Moguncyi* zdała sejmowi sprawę z czynności swoich do d. 30 listopada r. z., kiedy jeszcze odbywały się badania podejrzanym ludzi. Odrzucono tymczasowie wnioski kil-

ku posłów względem zniesienia wspomnioney kommissyi, i zalecono ponowić go za 6 miesięcy.

Na sessyi Izby deputowanych *Badeńskich* d. 15 b. m. odbywały się obrady o potrzebie lepsze go urządzania cechów. Pan *Winter* podał wniosek, nadający rozciąglejszą w tej mierze wolność.

Słychać, iż Xiążę *Sasko koburski* wejdzie w związki małżeńskie z pewną Xieźną, wdową. Przybył on d. 9 b. m. do *Wenecyi*.

W *Lipsku* oddalono kilku uczniów z uniwersytetu za pojedynki, a 8 innych badano z powodu tajnych związków.

T U R C Y A.

(z *Gaz. Warsz.*) Od granic tureckich, dnia 9 lipca. Odebrano w *Belgradzie* wiadomości z *Seres* i *Bitoglii*, dochodzące do d. 27 czerwca. Do *Saloniki* miał przybyć *Kapidzi*-basza z firmanem *W. Sultana*, poczem basza *Saloniki* został ścięty. Słychać, iż to nastąpiło z powodu okrucieństw, których się dopuścił w *Niastu*, które greków w *Tessalii* do rozpacz przywiodły, i przez które pogorszył się stan Turków w tamieczney okolicy. *Churszyd* basza, o którym nie potwierdza się, aby sprawę Turków miał zdradzić, wyszedł d. 16 czerwca na odsiecz twierdzy *Laryssy*, dla wstrzymania greków w dalszym postępie, zostawił osadę w *Janinie*. Miano tam także odebrać wiadomość o poddaniu się zamku ateńskiego.

Odebrano nakoniec w *Bukarescie* wiadomość od bojarów, będących w *Stambule*. Tatar przywiozł rozkaz tamiecznemu rządowi, aby się wstrzymał z zakładaniem magazynów siana. W *Wołoszczyźnie* kazano dostawić 5000 fur siana: z tych wzięto tylko 2000; z czego wnoszą, iż 3000 Turków, znajdujących się jeszcze w tem xieztwie, wkrótce także wywdzie. Donoszą oraz bojarowie, iż spodziewają się powrócić d. 12 sierpnia.

W *Multanach* i *Wołoszczyźnie* ustał wszelki handel. Jest wprawdzie dotąd w *Bukarescie* agent austriacki, a od czasu przybycia nowego francuzkiego posła do *Stambulu*, przybył tam także konsul francuzki, ale sami ajenci i konsulowie nie stanowią handlu. Z naszych kupców, jeżdżących na jarmark do *Lipska* i do *Wiednia*, i zakupujących tam znaczną ilość towarów europejskich, od roku żaden tego nie przedsięwziął. Bojarowie, którzy, oprócz kupców, mają pieniądze, uciekając do Ziemi *Siedmiogrodzkiej*, uwięzili z sobą gotowiznę i kosztowne rzeczy; ci zaś, którzy powrócili, i są teraz w *Stambule*, przybyli z próżnemi workami.

Zatopiony okręt admirałski turecki miał 80 dział. List jeden zawiera: „Biada reszcie mieszkańców wyspy *Scio*; oni za jego stratę cierpieć będą musieli, jeśli grecy nie zniszczą całej floty tureckiej, i nie wezmą tej wyspy pod opiekę swoją.“

Turcy zamysławiają powierzyć rząd *Multan* i *Wołoszczyzny* rodowitym bojarom, zostającym pod ich zwierzchnictwem. Zresztą, nie tylko od urzędu gospodarów, ale nadto od wszelkich niższych urzędów, grecy mają być wyłączeni. Dotychczas pomiędzy pierwszymi urzędnikami i członkami dywanu w *Bukarescie*, znajdowali się ciągle grecy. Wyrobili sobie także u Turków, iż postanowiono, aby w każdej większej prowincyi grek od Xiążęcia wybrany, to jest: cudzoziemiec a nie krajowiec, zastępował w interessach hospodara i miał przy boku bojara, równie mianowanego od Xiecia. Podług traktatów między *Rossyą* a *Portą*, zabroniono muzułmanom osiadać w xieztwach; turcy przestali na osadzeniu twierdz nad *Dunajem*, i mieli tylko wąską drogę dla przesyłania wojska z jednej twierdzy do drugiej.

Jassy d. 15 lipca. Już od tygodnia słychać było w *Jassach* (pisze *Dostrzegacz Austriacki*) o zupełnem wywiezieniu Turków z *Multan* i *Wołoszczyzny*. Sprawdziła się ta pogłoska. D. 15 b. m. rano opuścili janczarowie *Jassy* i ruszyli ku *Dunajowi*. *Kutschuck Ahmed* basza, użył dzielnych środków, aby się zamieszanie nie zdarzyło. Pozostających żołnierzy kazał chwycić przez wysłane umyślnie oddziały, i powiązanych do głównego korpusu odsyłać.

Wilno dnia 31 lipca Roku 1822 v. s.

U w i a d o m i e n i e.

1. Rząd Uniwersytetu, na skutek otrzymanego zalecenia od Wyższej Zwierzchności, obwieszcza: iż oprócz ogłoszonego zalecenia uczniom po szkołach, ażeby chodzili w mundurach akademickich, wszyscy uczniowie przybywający na nauki do Uniwersytetu, w następującym roku szkolnym, powinni mieć także zwyczajne mundury akademickie, dla studentów przepisane, i tak na lekcjach Uniwersytetu, jako też na wszystkich publicznych miejscach i zebraniach w nich się znajdujących. Każdy kto by przybył bez munduru, do Album niezostanie wpisany, a niechodzący w mundurze za studenta uniwersytetu nie będzie uważany.

Sekretarz Feliks Mierzejewski.

Dzierżawa Traktyerów.

1. Skutkiem Naywyżey utwierdzonego dnia 14 marca 1821 roku postanowienia Rady Państwa, o domach gościnnych, Restauracyach, Garkuchniach, czyli Charczewniach, Kawiarniach i Traktyerach: Magistrat Miasta Guberskiego Grodna stosownie mając się do przepisanych w nim prawideł, i do wyszłych Ukarów z Rządu Guberskiego Litt. Grodzieńskiego pierwszego dnia 30 września 1821 roku z N. 17,355, a drugiego dnia 7 february roku idącego 1822 z N. 1,501, za uczynieniem u siebie na dniu 4 ogólnego rozporządzenia, ogłasza: iż z następnym 1823 r. zaprowadza się w Mieście Grodnie odpowiednio do przepisanych prawideł postanowieniem Rady Państwa, utrzymywanie domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow, Traktyerow i Garkuchniow, z których wedle § 2, co się tyje ilości bydź mających tych domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow i Charczewiow nie oznacza się; lecz co do Traktyerow to odpowiednio §§ 3 i 4, ma bydź tylko dwa. W porządku więc utrzymywania w Mieście Grodnie pierwszych przedmiotów § 2 zaprowadzających się, jak na nie ustanowiona jest ku opłacie odpowiednio do §§ 10 i 11, akcyza roczna, tak co się tyje naznaczonych dwóch Traktyerow, że te w zaprowadzeniu swym oddają się w czteroletnią arendowną tenutę z publiczney Licytacji, dla czego naznaczysz terminu Licytacyjne na oddanie w odkup poosobno Traktyerow w dniach 25 lipca, 25 sierpnia, i 20 września roku idącego 1822, a razem zamierzysz wedle § 50 od tegoż czasu do dnia 1 listopada roku idącego i oddawanie nanowo zaprowadzić się mających domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow i Garkuchniow czyli Charczewiow. Wzywa życzących wziąć pierwsze w arendę czteroletnią za kontraktem, a drugie do utrzymywania corocznego za świadectwami dawać się mającemi przez tenże Magistrat, iżby w tymże Magistracie wedle przepisane go porządku w czasie oznaczonym jawni się, a to pod tém zastrzeżeniem, że wedle § 15 dopuszczają się kupcy wszystkich trzech Gild, Mieszczanie i Włościanie mający świadectwo na prawo Handlu, i wedle § 20 atestat o dobrej konducie i niezadłużeniu się. Ze więc postępującemu odkupney summy za traktyer wydanym będzie kontrakt formalny i prawny, a chcącym utrzymywać domy gościnne, Restauracye, Kawiarnie i Garkuchnie, wydane będą atestaty podobnie formalne i wedle przepisanych prawideł. Ze każden przystępujący do licytacji wedle § 39 złożyć ma kaucyę opierającą się na

domach murowanych, lub majątkach ziemskich, upoważnioną świadectwem Sądu Głównego co do wartości i swobodności, może też bydź przynieszoną w biletach bankowych; oraz w gotowych pieniądzech. Przytém ogłasza się, że odpowiednie do przepisanych prawideł § 21, Dom gościnny utrzymywać ma osobne pokoje dla najęcia, jedzenia, z trunków zaś, wina, wódki wszelkiego gatunku krajowe i zagraniczne, rom, koniak, szrom, likiery, piwo, porter, miód, kawę, herbatę, czekuladę i jeden bilar. § 22 Restauracya ma się zajmować utrzymywaniem stołu; oraz sprzedażą trunkow, win, wódek słodkich tak zagranicznych jako i krajowych, likieru, piwa, porteru, miodu i kawy. § 23 Kawiarnia może mieć lody, limoniadę, orszadę, kawę, czekuladę, likiery zagraniczne i krajowe, frukta, konfitury, cukry, ciasta, i wszelkie cukiernicze zapasy. § 24 Traktyer utrzymywać powinien jedzenie, herbatę, kawę, wino, wódki krajowe i zagraniczne różnego gatunku, rom, szrom, arak, likiery, piwo, wódki i nastoyki z nich wyrabiane wedle § 14 Ustawy o odkupie pitnym nastaley, półpiwa letkie, miód, piwo i porter angielski, oraz na ich sposob w kraju wyrabiane, tudzież dwa bilar. § 25 Garkuchnia czyli Charczewnia utrzymywać może jedzenie gotowane, pieczone i smażone, potrzebujące się przez ludzi klasy niższej, półpiwa i kwasy zwyczajne. Te więc podając ogłoszenie do powszechney wiadomości, zaprasza życzących utrzymywać te zaprowadzenia, aby ze wszelką gotowością i wedle przepisane go porządku jawni się do Magistratu Grodzieńskiego w czasie zamierzonym, jak równie zawiadamia, iż každy chcący bydź poinformowanym o wszystkich szczegółach tych zaprowadzeń, każdego czasu i każdego dnia za udaniem się do kancelaryi tegoż Magistratu może w każdym przedmiocie bydź poinformowanym i mieć objawione sobie te prawidła. Działo się na Ratuszu Grodzieńskim 1822 roku miesiąca lipca 4 dnia. Prezydent K. Kreybich. Burmistrz A. Charyn. Radny M. G. Jan Renzberg. Pisarz Zyszkiewicz.

Zgodność z oryginałem poświadczam: Ekspedytor Rządu Guber. Lit. Grodzień. Kolleski Sekretarz Jan Krupowicz.

1. Skutkiem dekretu remissynnego Sądu Ziem. Ptu Wileyskiego dnia 26 maja 1820 roku ogłoszonego i rezolucyi Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu roku 1821 miesiąca marca 28 dnia zakroczoney w terminie z obwieszczenia tegoż roku junii 21 dnia podane go, ogólnem 22 przed Aktami Ziem. Ptu Zawileyskiego, a 27 tegoż miesiąca na urządzie Ziemskim Ptu Wileyskiego zeznanego, to jest dnia 19 julii, wypadłym, Sąd podkomorsko exdywizorski na rozdział majątności Kubarek w powiecie Wileyskim sytuowanej, między trzech braci Józefa, Macieja i Wacława Chomskich, tudzież dla usatysfakcyonowania wierzyteli Józefa Chomskiego z jego części, przeznaczony, ad fundum wspomnionego majątku zjechawszy, po ustaleniu właściwym porządkiem w pełnym komplecie swej jurysdykcyi, po załatwieniu akcesoryjnych kwesty, inwentaryą ogólnego funduszu i wymiar folwarku Kubarek, tudzież akta z possessorami za-

stawnemi, tradycyjnemi, i była nad WW. Chomskiemu opieką udeterminował, komportacją dokumentów wszystkim bez wyłączenia stronom na czteroniedzielną persystencyą w dniu 1 augusta do kancelaryi Ziemskiej Wileyskiej złożyć nakazał, i zjazd powtórny do dnia 22 gbra odłożył, w czasie jakowym przystąpiwszy do kontynuacji dzieła po wyexpedowaniu zstawiającemi stronami aktów inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi przez wydelegowanego urzędnika, nie mogąc dla niegotowości tychże stron słuchać oczewistej rozprawy, sądy swe do dnia 27 junii idącego 1822 roku odroczył, i z powodu niewygodnego w folwarku Kubarkach pomieszczenia się, takowe do miasta powiatowego Wileyki przeniosłszy utrzymywać się na własnym koszcie zadeklarował, mocą jakowego postanowienia w terminie dopiero wykazany otworzył był w Mieście Wileyce swą jurydykcyą, lecz gdy JW. Sylwester Janiszewski Podkomorzy Ptu Wileyskiego za Ukazem Mińskiego Guberskiego Rządu wydalł się na weryfikacyą rewizyjnych 1816 roku skazek, przeto jeszcze raz za zgodą oboich stron, mianowicie WW. Józefa i Wacława Chomskich do dnia 10 gbra teraźniejszego roku zrobiwszy odroczenie, że w owym czasie do ukończenia poruczonej sobie czynności niezawodnie przystąpi, przez rezolucyą zapewnił. Aby zatem którenkolwiek z kredytorów W. Józefa Chomskiego wymawiając się niewiadomością o takowym terminie pretensyi swej do jego funduszu stosować się mogącey niepoddadł amissyi, przez niniejsze ogłoszenie do staności przed sobą wzywa, i o tém wszystkich interessowanych zawiadamia. Działo się w Mieście Wileyce roku 1822 miesiąca julii dnia.

Stanisław Świętorzecki Sędzia Z. P. Wileyskiego Exdywizor. Ferdynand Dworzecki Podsedek Z. Wileyski Exdywizor. Ignacy Jadziwiński Z. Wileyski Exdywizor. Michał Łapicki Sąd Z. P. Wileyski Regent.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego Całą Rosyą etc. etc. etc.

UUr. Tadeuszowi, Kajetanowi, Michałowi, Tomaszowi i Pawłowi Sadowskim różne urzęda i honory posiadającym, sukcesorom zeszłego Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, niemniej dalszym jego następcom, aktorom hrabstwa Sieleckiego w gubernii grodzieńskiej w powiecie prużańskim położonego, wprzód w doczesnej administracyi Xiążąt Radziwiłłów, a teraz za przelewem od ich w dzierżeniu JOX. Franciszka Sapięhy tajnego Sowietnika i kawalera znajdującego się, Pozew Edyktalny z położenia majątku przed Sąd Ziemi powiatu prużańskiego gubernii grodzieńskiej wynosi się na powództwo UUr. Ludwika Prezydenta grodzkiego, Anizego Sędziego granicznego, Wincentego Cherażego ziemskiego prużańskiego, Józefa byłego Asesora Sądu Głównego Grodzieńskiego, Juliana Majora i kawalera wojsk rossyjskich, Andrzejkowiczów, Kazimierza Wystoucha b. Sędziego Ziemskiego prużańskiego, Józefa i Scholastyki z Butkiewiczów Witkiewiczów Regentów ziemskich prużańskich, Wawrzyńca opiekuna, Stanisława i Jana Terpiłowskich sukcesorów zeszłego Ignacego Terpiłowskiego w asystencyi matki teraz w zamęczeniu Rokozyńskiej czyniących, Ignacego Tarasowicza Sędziego Granicznego, Stanisława Górskiego Pisarza Grodzkiego prużańskiego, Józefa Sipayły Sędziego Granicznego, osobno Izabeli matki, Juliana syna i Salomei córki Kossopalańskich sukcesorów zeszłego Wincentego Kossopalańskiego Sędziego Ziemskiego prużańskiego pod przewodnictwem opieki przychodzących, Franciszka i Anny Stockich, Sta-

nisława i Stefana Izbičkih, oraz dalszych stron za przywilejami Królów Polskich, mających w parafii Sieleckiej dziedziczne nadania, z hrabstwem Sieleckim graniczące, wynosi się mieniąc o to: dobra Sielec pierwicy w województwie brzeskim a teraz w powiecie prużańskim w gubernii grodzieńskiej położone, były niegdyś własnością Królów Polskich pod panowaniem Zygmunta I, Zygmunta Augusta II i Królowey Bony, za zasługi różney Szlachcie poprzednikom żalcych w znaczney części przed uniją rozdane zostały. Te nadania prawo Unionis Konst. 1569 r. na wieczne czasy w dzierżeniu żalczy Szlachty potwierdziło, potem Anna de domo Radziwiłłówna Kiszczyna Wojewodzina Witebska, za pretensyę do Raygroda i Goniądza stosowane, wyjednała u Zygmunta Augusta II, że on w roku 1570 sposobem zamiany dał jej hrabstwo Sieleckie, jak niegdyś trzymał Falczewski, niezajmując nadań Szlachcie służących. Zpretensyi więc biorąc Kiszczyna od Króla Sielec jako prywatna obywatelka, nie mogła wziąć onego z takimi prerogatywami, względnie rozciągania władzy nad szlachtą i nad ich własnością, jako przedtym służyła tylko Tronowi, a później prawem Unionis od wszelkich samowładności oswo-bodzona została, w ograniczonej sferze otrzymawszy hrabstwo Sieleckie, powtórzyła Kiszczyna zamęcie za Krzysztoła Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, któremu w r. 1583 junii 20, w ziemstwie Brzeskim przyznany zapisem, cały Sielec na wieczność darowała, skutkiem czego Starosta Sadowski władał tym hrabstwem, był w wykonaniu daru: bo od siebie udzielił czynił z dóbr Sieleckich nadania. Sadowski więc za przyznany od żony zapisem niekwestyonowany aktor Sieleca nikomu nie wyprzedził wieczności tego hrabstwa i umarł. Podług ustaw zostawił te dobra sukcesorom swoim w prostej linii z rodzonych i strysecznych braci idącym, Anna zaś de domo Radziwiłłówna Sadowska, wyzawszy się z dziedzictwa tych dóbr i na powrót nieotrzymawszy od męża zrzeczenia się onych, miała na zeszłym Krzysztofie Sadowskim z osobnego źródła 16,860 kop gr. Lit. i pieniędzy 4, za którą sumę od sukcesorów jego w zastaw wzięła Sielec, assekurując im pod utratą wyrażonego kapitału i opłatą osobnych 10,000 kop gr. Lit., że w ciągu posesyi nie zrobi żadnego nadużycia, i pod żadnym pretekstem aktorstwa przywłaszczając, ani też sumieźnie mieszkającey Szlachty zakłócać, i tym sposobem przeciw Sadowskim narażać ich nie będzie; takimi warunkami ograniczywszy Sadowska doczesną dla siebie zastawę Sieleca, z równemi kondycjami w roku 1597 przewlekowała tę posesyę zeszłemu Krzysztofowi Radziwiłłowi Wojewodzie Wilejskiemu Hetmanowi Litewskiemu, i ewinkując opis assekuracyjny od siebie Sadowskim wydany, na rzecz tychże Sadowskich wzięła od nabywcy wlewkowego Radziwiłła, osobną assekuracyą pod zaręką 20,000 kop gr. Lit., że on równie Szlachty sumieźnie mieszkającey, o nie pociągać nie będzie, ani o kupna aktorstwa Sielecdziny wlewkiem swojej zastawy Sadowskim nie strudni (jakowe dowody są w ręku obżalnych sukcesorów) z powodu zatym summy przez Sadowską przelaney, Krzysztof Radziwił Hetman Litewski pod doczesną zastawą dzierżąc Sielec umarł. Za jego zyskiem summa na tym hrabstwie oparta, i za ją posesyja zastawna spadła na Radziwiłłówny, te wyszły za mąż, jedna w dom Kurfirsztów Margrabiów Brandeburskich, a druga w dom XX. Neyburskich Falgrabiów Reńskich, w posagu do tych domów zastawę Sieleca za sobą przemieśli. Lecz rzeczone familie, mając nieprzyległą Sielecdziny rząd oney tymczasowy, jako innych dóbr w Litwie będących, zostawili w ręku XX. Radziwiłłów kuzynów, a ztąd nayprzód Xiążę Janusz Radziwiłł Kasztelan Wileński, po nim drugi Krzysztof Radziwiłł stryż Bogusława, następnie Bogusław Radziwiłł, a z ich ramienia Naruszewiczowie, Wołowiczowie, Sapielowie i inni, pod różnemi tytułami installowani, dzierżeli w doczesnej administracyi Sielec Sadowskim aktorstwem należny, i przez ich dotąd nikomu wiecznością niewybyty

przy czém dom Radziwiłłowski ukształcając interes wnoszący, że kończąc rzecz z XX. Neyburskimi o dobra ich w Litwie położone, otrzymał od XX. Neyburskich stopień i do Sielca, który im w połowie tylko summy zastawnej przez Sadowską Krzysztofowi Radziwiłłowi przelanej służył, z racji, że druga połowa tej summy i za nią zastaw domowi Kurfirsztow Margrabiow Brandeburskich po drugiej Radziwiłłównie należy, lubo więc istotnego pozyskania zastawy Sielca od XX. Neyburskich XX. Radziwiłłowie jeszcze niewyprobowali, z wyjaśnionej wszakże progresji tymczasowie rządząc hrabstwem Sieleckim, one in praesentium aktorów Sadowskich pod tytuł swojey własności podciągnęli, i Xięciu Franciszkowi Sapiezie tanquam własne dziedzictwo wybyli, chcąc zaś w tej przedaży powiększyć obszerność dóbr wybytych, mimo nadania królewskie szlachcie służące, usiłując od nich sumienne folwarki w parafii Sieleckiej położone, przed Unią wiecznością zadzierżane, odebrać, i do ogółu hrabstwa Sieleckiego przylączyć, w tym celu Xieźniczka Stefania Radziwiłłówna suksessorka zesłego Xcia Dominika Radziwiłła przez Ur. Prokuratora massy funduszow Xieźniczych, przeciwko żalującym stronom, wprowadziła sprawę do Komisji na rozpoznanie wszystkich interesów Radziwiłłowskich Naywyższą Monarszą wolą w mieście Wilnie ustanowionej, w której bez dowodów na aktorstwo Sielca domowi Radziwiłłowskiemu służących, bez mienia pryncypalnych tranzaktów, kwestyą w tej sprawie utworzoną rozstrzygających, dekretem Sądu Głównego Wremskiego Wilńskiego roku 1807 lutego 11 zapadłym wyjaśnionych, J.W. Prokurator massy Xieźniczki Stefani Radziwiłłówny instancją swoją popiera, i samemi wnioskami żał. strony pokonywać usiłuje, w takim jego przyświecie do Komisji r. t. 1822 junii 8, procedująca Szlachta z zapisu roku 1583 junii 20 w ziemstwie brzeskim przez Annę Radziwiłłównę Wojewodzinę Kiszczynę późniet Krzysztofową Sadowską Star. Ostryńską, mężowi Krzysztofowi Sadowskiemu przyznane, i przez jego bezzręczenia się zostawione, znajdując bydy istotnemi aktorami Sielca, obżalnych suksessorów rzeczzonego Sadowskiego, mających u siebie z natury interesu dowody, do aktorstwa tych dóbr służące (mianowicie zamian Królewską za Raygrad, i Goniadź Kiszczynie daną) osobno w skutek tej zamiany podanie Sielca przez dworzan królewskich Bernatowicza i Falczewskiego czynione, oraz dalsze w owym wieku względem Sielca nastale papiery, i assekuracye, jakich dom Radziwiłłowski mimo nakaz dekretoz nie składa, prosili w Komisji uznania adcytacji suksessorów Sadowskiego dla pozyskania u ich przez komportacyą pomenionych dowodów. Lecz Sąd Komisji na żądanie Prokuratora massy adcytacji obżalowanych Sadowskich zawodez Sielca przed sobą nieznal, a tylko w sposobie dylacyi munimentow Dekretem 16 junii 1822 roku teforowanym pozyskać i złożyć papiery potrzebne, procedującym stronom dozwolił, w takim stanie rzeczy żalcy starali się u obżalnych Sadowskich pozyskać wymienione dowody do sprawy z Xieźniczką Stefanią posługujące. Lecz UUr. suksessorowie Krzysztofa Sadowskiego, wymawiając się że do sprawy włączeni nie są, rzeczonych papielow wyrokiem Komisji żał. składać nakazanych, bez dekretu z sobą otrzymanego dać dobrowolnie niechcą, a tym samym na niesposobność uskutecznienia dylacyi munimentow przez wyrok Komisji uznanej delatorow narażają, i przy tym dają poznać, że umyślnie chcą do czasu utrzymać przy sobie wymienione papiery, interes szlachty ewinkujące, aby ci w rozprawie z Xieźniczką Radziwiłłówną nie mając wszystkich dokumentow, tracili do Sielca swoje folwarki, które po skończonym procederze obżalni suksessorowie w zażądaniu po massie ogółney exempcyi, z całym hrabstwem zapewne ułożyli sobie zajęć; widoczny ten zamiar, z nieprzychodzenia w terażniejszy czas do tego processu, okazuje kondykt obżalnych suksessorow Sadowskiego, z massą Radziwiłłow-

ską na krzywdę żalcy Szlachty ułożony, który tymbardziej wyjaśnia się, że Prokurator massy bronil w Komisji adcytacji obżalnych Sadowskich, iżby ich przyświecie nie przyniosło Szlachcie dowodow na obronę interesu potrzebnych, w sprawę wchodzić powinnych, lecz gdy Konst. 1764 roku wszelkich kondyktow zabrania, zapobiegając więc onym, a razem i stratom, jakoby z niemożności mienia dowodow w procederze z Xieźniczką Stefanią Radziwiłłówną wynikać mogły, skutkiem nienaydowania się w sprawie stron podług ustaw wchodzić powinnych, z powodu mieszkania obżalnych suksessorow Sadowskiego w obcy gubernii, przychodzą żalce przez pozew edyktałny do Sądu tego powiatu, gdzie majątek ich Sielce leży z którego spór wynikł, i w takowym przyświecie zakładają prozby następnie: 1) O zobowiązanie obżalnych Sadowskich następcow Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, aktorow hrabstwa Sieleckiego do komportacyi zamiany przez Króla Zygmunta Augusta; 2) z Anną de domo Radziwiłłówną Kiszczyną Wojewodziną Witebską późniet Star. Sadowską na Sielec roku 1570 zawartę, i w skutek onej podania Sielca przez dworzan królewskich Stanisława Bernatowicza, i Stanisława Falczewskiego na rzecz teyż Wojewodzinę Kiszczynę czynione, dla objaśnienia się z tych dowodow, za jakimi własnościami Sielec oddany został, osobno przeznaczenia komportacyi na tychże Sadowskich assekuracyi przez Starostinę Sadowską czasu wzięcia od ich zastawę Sielca wydanej, udzielnie drugiej przez Krzysztofa Radziwiłła Wojewody Wileńskiego Hetmana Litewskiego, przy pozyskany przelewie tej zastawy sporządzonej, które wyświeca, że Szlachta w żadnym względzie folwarkow swoich nie miała uległych dworowi Sieleckiemu, nadto uznania iżby ciż suksessorowie złożyli dekret królewski między Wojewodziną Kiszczyną a bojarami Sieleckimi przed dniem 19 maja 1571 roku zapadły, posiadłościow Szlacheckich w niczym niezajmujący, a przy tym obowiązania tychże suksessorow do komportacyi dalszych papielow na Sielec służących, a to pod warunkiem oprysiężenia wierności onej; 2) Nakazania rzeczonym suksessorom pod winami sprzeciwienia, iżby w stosunku do assekuracyi przez poprzednikow swoich przy wypuszczeniu zastawy Sielca od Radziwiłła uzyskanej, starali się ograniczyć zamiar massy Xieźniczki Stefani Radziwiłłówny w processie z żalącą Szlachtą w Komisji Wileńskiej rozpoczętym, przez dopomnienie się opisanych żaręk; w przeciwnym zaś zdarzeniu z okazji uchybienia tych kolej, i zatrzymania papielow, jeżeliby w procederze z massą Radziwiłłowską wynikły jakie dla Szlachty straty, uznania za one repetycyi na wszelkim funduszu obżalnych suksessorow Star. Sadowskiego, i jako z aktorami majątku Sielca przyjęcia w Sądzie Ziem. Prużań. rozprawy, a w tej o potwierdzenie wszelkich nadań przywilejow i dalszych papielow Szlachcie na ich majątki w Siedleczyźnie położone służących, ciąglą possessyą przed Unią zaczętą dotąd exekwowaną upoważnionych, że strony tychże suksessorow nigdy nieburzonych, a ztąd wielolicznymi dawnościami podług ustaw aprobowanych, i prócz tego, osobiste znaczenie mających, rozciągnięcia skutkow dawności prawami wskazaney, sądzienia expensow prawnych, i tego wszystkiego, o co w czasie sprawy przez głosy lub przez wydane osobno w miejscu poprawy pozwy prozonym będzie, salva melioratione tej żaloby. Pisan roku 1822 mca julii 22 dnia.

Roku 1822 julii 22 dnia Wozny urzędownie zeznają, iż w sprawie W.W. Andrzejkowiczow, Wysloucha, Witkiewiczow, Terpiłowskich, Tarasowicza, Gorskigo, Sipayły, Kossopalańskich, Stoczych, Izbičkih i dalszych właścicieli za przywilejami Królów Polskich w parafii Sieleckiej posiadających różne nadania, dwie kopie tego pozwu UUr. Tadeuszowi, Kajetanowi, Michałowi, Tomaszowi i Pawłowi Sadowskim, różne urzęda i honory posiadającym suksessorom zesłego Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, oraz dal-

szym jego następcą jedną w majątku ich Sielec zwanym w powiecie prużańskim w Gubernii Grodzieńskiej położonym, a drugą przy drzwiach Sądu Powiatowego Ziemskiego Prużańskiego umieściłem. Jakowyż pozw przed tenże Sąd Ziemski Prużański wyniesiony, po zeznaniu onego w aktach publicznych dla tym skuteczniejszego do rozprawy powołania wyrażonych sukcesorów zeszłego Krzysztofa Sadowskiego, że jeszcze przez Gazetę Kurjera Litewskiego, i Warszawską ogłoszony zostanie, urzędownie zawiadamiam. Dat ut supra.

Felix Działkowicz Woźny Ptu Prużań.

Roku 1822 miesiąca julii 22 dnia. Przed aktami Ziemskimi Powiatu Prużańskiego stanawszy osobiście Woźny wyżej podpisany ten pozw urzędownie zeznał przyjąłem i że jest w xiędze pozwowej pod N. 94 na karcie 109 co do słowa wpisany zaświadcza. Jan Wołyniewicz Regent Ziemski Powiatu Prużańskiego.

Wolno drukować Jan Gorski Pisarz Ziemski Powiatu Prużańskiego.

2. Pińska Dworzńska Opieka po zeyiściu z tego świata JW. Franciszka Poniatowskiego b. Sędziego grodzkiego powiatu pińskiego i ka-

walera orderu s. Stanisława, majątność jego Sare Dzikiowice w pińskim powiecie leżącą, po nastalej w dniu 13 apryla roku terażniejszego rezolucyi, w swoje zawiadywanie, z powodu niezaydowania się bliskich sukcesorow zeszłego Sędziego Poniatowskiego przyjąwszy, W. Woyciecha Czeszykę, tuteyszego powiatu obywatela za administratora przeznaczyła. Dla objęcia zatym powyższego majątku Starych Dzikiowicz, aby naturalni i najbliżsi sukcesorowie rzeczzonego Franciszka Poniatowskiego z prawnymi dowodami do pińskiej Dworzńskiej Opieki jak narychley przybyli, przez ninieyszą awizacyą zawiadamia się. Dat 1822 roku miesiąca julii 22 dnia. Marszałek Powiatu pińskiego Józef Twardowski.

Wyjeżdżają za granicę.

2. Do Austrii do miasta Lwowa Artysta muzyki JP. Karol Lipiński z żoną swoją, i dwiema dziećmi synem Gustawem i curką Ludwiką oraz służącym.

Obwieszczenie.

2 Od Mińskiej Skarbowey Izby ogłasza się osobom znaydującym się w niżej położoney tabelli o mających dla nich się wydać Naywyżey przeznaczonych pensy i że dla jawienia się w celu ich odebrania, lub dla przysyłania w tym celu prawnie umocowanych, na mocy Ukazow Rządzącego Senatu 13 Błra 1781, 24 julii 1783 i 25 maja 1806 roku, naznacza się termin jeden rok, licząc od terażniejszego miesiąca lipca; po jego upłynieniu, pensye niejawiających się do ich odebrania będą podane do wymazania.

Guberski Kaznaczey Michał Brujewicz.

Za Sekretarza Protokulista Józef Korecki.

Stołanaczelnik Buynowski.

Tabella pensyonierow, ułożona w Mińskiej Skarbowey izbie, ile komu poszczególnie, i za jaki czas li- czy się w nieopłacie naznaczonej podług rozporządzenia Naymilszowiecy nadaney pensyi.

Nazwiska pensionierow i za jaki czas naznaczone pensye.	Pensya roczna podług rozrządzenia naznaczonego.		Ile się jej liczy w nieopłacie.		Dla jakiej przyczyny liczy się w nieopłacie.	Pod jaką datą dawanie pensyi kończy się.		
	Rub.	Kop.	Rub.	K.				
Którzy zostawali w wojskach:								
Należący do opublikowania, Leyb-gwardyi siemienowskiego półku podoficer Herasim Hołował. Od 1go stycznia 1812 r. do 1go stycznia 1823 r. - - - -	21	80	239	80	Dla niewiadomości miejsca przebywania i dla niejawnienia się do ich odebrania.	Do jakiej daty wymienionym pensyonierom ukończone dawanie oznaczoney pensyi, w pierwszym paragrafie objaśniono.		
Zołnierze półkow:								
40go jegierskiego Leon Pietrow od 1go stycznia 1815 do 1823 roku - - - -	9	40½	75	24				
43go Jewsiey Stachowicz od 1go stycznia 1815 do 1823 roku - - - -	9	40½	75	24				
Muszkaterskich.								
Muromskiego, Michał Sinicin od 1go września 1811 do 1823 roku - - - -	9	40½	106	59				
Gabryel Afanasijew od 1go stycznia 1810 do 1823 roku - -	9	40½	122	26½				
Mohilewskiego Jan Kozewicz od 1go stycznia 1812 do 1823 roku - - - -	9	40½	103	45½				
Rostowskiego Michał Macezyn czyli Mamczis od 1go maja 1810 do 1823 roku - - - -	9	40½	119	13½				
Antoni Makowski od 1go stycznia 1814 do 1823 roku - -	9	40½	84	64½				
Witebskiego, Mikita Karlinka od 1go maja 1814 do 1823 roku - - - -	9	40½	81	51				
Jakow Baszurka od 1go stycznia 1815 do 1823 roku - -	9	40½	75	24				
Nizgorodzkiego, Leontij Bomba od 1go stycznia 1815 do 1823 roku - - - -	9	40½	75	24				
Mohilewskiego granadyerskiego Sawwa Hrihorjew od 1go stycznia 1810 do 1823 roku - - - -	9	90	128	70				
Polsko-ulańskiego Józef Wasiljew od 25 lipca 1815 do 1823 roku - - - -	9	90	73	59				
Byłego dyneburskiego garnizonowego batalionu Stefan Jaworow od 21go kwietnia 1813 roku do 1823 - - - -	9	41½	91	26½				
Litewskiego ulańskiego półku towarzyszy Jakow Piotrowski od 1go stycznia 1818 do 1823 roku - - - -	13	96½	69	82½				
w ogóle	—	—	1521	74				

Guberski Kaznaczey Michał Brujewicz.

Za sekretarza Protokulista Józef Korecki.

Stołanaczelnik Buynowski.

Observacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi		Wysokosc Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.		Odmiana w powiet.	
	dnia 29	średnia	27 cal. 6,47	lin.	+ 12,85	stopni	Zachodni		Pogoda	
		dnia 30							Pochmurno i deszcz	
		dnia 31							Pochmurno	
		godz. 5	27 — 8,4	—	+ 10,	—	Poludniowy			

Wilno dnia 31 lipca 1822 Roku v. s.

Obwieszczenie.

3. Trybunał Cywilny i Instancyi Województwa Sandomirskiego.

Po dokonanej rewizyi swej kassy, i uczy-nionem w tej mierze do Naywyższej Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości przedstawieniu, na sku-tek tegoż z mocy reskryptu z dnia 12 kwietnia 1821 Nro 2926 zapadłego, a w dniu 17 maja 1821 odebranego, którym polecono, aby wszelkie real-ności jakiegobądź natury do swego składu w da-wniejszej epoce, czyli do roku 1820 złożone, stro-nom interessowanym wydane zostały, postępując, podaje niniejszem do publicznej wiadomości, i komu o tém wiedzieć należy, iż w depozycie Sądu swego znajdują się składy z mass następnych zło-żone, a mianowicie:

1. Massa Jana Ablewskiego mająca w depo-zycie obligacye ręczne na zł. pol. 9,700. przez Ka-jetana Gandeckiego i Salomeję Sumowską wydane.

2. Massa Woyciecha Delaszkiewicza mająca w depozycie skrypt małżonków Chmielewskich na zł. pol. 2,000 i oblig. Anny Kochanowskiej na zł. pol. 2 gr. 2 na dobrach Ostalowie hipotekowany.

3. Massa Józefa i Maryanny Kwiecińskich skła-dająca się z gotowizny gr. 15 miedzią austriacką.

4. Massa Xiedza Józefa Kwiecińskiego z skryp-tów przez Daszkiewicza, Berkową, Radoszewskie-go, Słodzińską, Kamińskiego, Sosnowskiego, i Sza-chowicza na zł. pol. 2,972 wydanych.

5. Massa Magdaleny Salewskiej z obligacyi ręcznej Jana Nowickiego na zł. pol. 965 gr. 8½.

6. Massa Sukcessorów Woyciecha Konteckie-go z obligu Anny Kochanowskiej na zł. pol. 25 gr. 25 wydanego i na dobrach Ostalowie hipotekowanego.

7. Massa Konstantego Narburtowicza z obligu na zł. pol. 216 gr. 26 przez Kajetana Dobrzyńskiego wystawionego i na dobrach Krzyżanowiec hy-potekowanego.

8. Massa Xiedza Tomasza Cwiklińskiego z o-bligu na groszy 5 przez Annę Kochanowską wy-stawionego na dobrach Ostalowie hipotekowane-go i z gotowizny zł. pol. 3 gr. 26 miedzią i z skryp-tu Chmielewskiego na zł. pol. 900.

9. Massa Ignacego Zakrzewskiego z obligu na zł. pol. 198 gr. 22 przez Kajetana Dobrzyńskie-go wystawionego i na dobrach Krzyżanowiec hy-potekowanego, tudzież z gotowizny miedzią zł. pol. 2 gr. 10.

10. Massa Józefa Kruka czyli Braykowskiego z obligu na zł. pol. 37 gr. 4 przez Annę Kocha-nowską wystawionego i na dobrach Ostalowie hypo-tekowanego z gotowizny zł. pol. 1 gr. 18 miedzią.

11. Massa Andrzeja Strugalskiego z obligu na zł. pol. 19 gr. 9, i przez Annę Kochanowską wystawionego i na dobrach Ostalowie hipoteko-wanego, z gotowizny zł. pol. 14 gr. 18 miedzią.

12. Massa Józefy Nieszczerkiej z obligu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hy-potekowanego na zł. pol. 2 gr. 12 z gotowizny zł. pol. 2 miedzią.

13. Massa Jakóba Sadowskiego z obligów ja-ko to: a. Kajetana Dobrzyńskiego na dobrach Krzyżanowiec hipotekowanego, na zł. pol. 280 gr. 2½ i b. Kaspra Jabłonowskiego na dobrach Gowa-rzowie hipotekowanego na zł. pol. 558 gr. 1, tu-dzież z gotowizny zł. pol. 60 gr. 12 miedzią.

14. Massa Tadeusza Wagnera ze skryptu Antoniny Jaszewskiej na zł. pol. 2,700.

15. Massa Pawła Kosiarskiego z obligu Filipa Koldowskiego na dobrach Wsola hipotekowanego na zł. pol. 600 z skryptu Borucha Goldmana na zł. pol. 4,000, i gotowizny zł. pol. 3 miedzią.

16. Massa Walentego Dudkiewicza z obligu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hy-potekowanego na zł. pol. 15 gr. 5 i z gotowizny zł. pol. 1 gr. 4 miedzią.

17. Franciszki Wyszomirskiej z obligu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipoteko-

wanego na zł. pol. 8 gr. 18 i gotowizny miedzią zł. pol. 6 gr. 8.

18. Massa Bartłomieja Celejowskiego z obligu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hy-potekowanego na zł. pol. 10 gr. 10 i z gotowizny miedzią zł. pol. 142.

19. Massa Jana Jaszewskiego z obligu na zł. pol. 8 gr. 18½ przez Annę Kochanowską wystawio-nego i na dobrach Ostalowie hipotekowanego.

20. Massa Rafała Zbidniowskiego vel Zoltow-skiego z gotowizny 500 zł. pol. miedzią austriacką.

21. Massa Xiedza Marcina Porczyńskiego z gotowizny zł. pol. 1,461 gr. 25½.

22. Massa Xiedza Franciszka Biennera z obli-gu urzędowego na zł. pol. 189 gr. 3 przez Skot-nicką i Karczewską wystawionego, i z gotowizny zł. pol. 2 gr. 14 miedzią.

23. Massa Stanisława Ożarowskiego z obli-gów jako to: Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 180. Filipa Koldowskiego na dobrach Krzyżanowiec hypote-kowanego na zł. pol. 172 gr. 24, tudzież z gotowi-zny gr. 25 miedzią.

24. Massa Depozyt mass z Magistratu Ra-domskiego przeniesionych z obligu Anny Kocha-nowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na ogólną sumę zł. pol. 257 gr. 15 złożony, do którego szczególne należą massy jako to:

a Massa Sukcessorów Hoffstaterów.

b Antoniego Nowakowskiego.

c Karola Falk.

d Ignacego Gorzkowskiego.

e Pawła Jurka.

f Słodzińskiego.

25. Massa Jana Krem z obligu Anny Kocha-nowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 22 gr. 21½ i z gotowizny zł. pol. 150 gr. 8 miedzią.

26. Massa Xiedza Józefa Wyszewskiego z obligów respect. Ludwiki Radziwińskiej zł. pol. 1,469 i Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalo-wie hipotekowanego na zł. pol. 198 gr. 11.

27. Massa Xiedza Stefana Zakrzewskiego z obligu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalo-wie hipotekowanego na zł. pol. 216 i z gotowizny zł. pol. 1,276 gr. 3 miedzią austriacką.

28. Massa Xiedza Ignacego Klockowskiego z obligu Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalo-wie hipotekowanego na zł. pol. 188 gr. 19 i z go-towizny miedzią zł. pol. 1 gr. 28.

29. Massa Xiedza Józefa Stoczewskiego z o-bligu Jana Gomulińskiego na zł. pol. 329 gr. 23 i z gotowizny miedzią zł. pol. 1 gr. 28.

30. Massa Franciszka Dobrakowskiego z obli-gu Józefa Popiela na dobrach Młodynie hipoteko-wanego na zł. pol. 267 gr. 12.

31. Massa massy połączone xieży Józefa Sta-rzyńskiego, i Józefa Kaszka składające się z skryp-tu xiedza Skotnickiego na zł. pol. 5,000 i z goto-wizny zł. pol. 510.

32. Massa Jana i Maryanny Wędrychowskich, z skryptów Antoniego i Kajetana Wędrychow-skich, tudzież Cypryana Kownackiego i Justyny Szweykowskiej na zł. pol. 1,254 gr. 9 wydanych.

33. Massa Stanisława Siennickiego z kwoty zł. pol. 194 gr. 18 gotowizną.

34. Massa Ruchli Boruchowej z gotowizny zł. pol. 59 gr. 6.

35. Massa Xiedza Walentego Konarowskiego z gotowizny zł. pol. 75 gr. 26.

36. Massa Xiedza Szymona Tymowskiego z gotowizny zł. pol. 28.

37. Massa Wincentego Pomianowskiego z o-bligu na zł. pol. 1,575 przez Jana Gomulińskiego pod dniem 5 lipca 1814 roku wystawionego, i na dobrach Starosiedlice hipotekowanego.

Wzywają się zatem wszystkie strony inte-ressowane, mieniające się posiadać tytuły prawne do podniesienia którekolwiek z mass powyżey

przerzeczonych, dla nich służyć mogące, aby co do mass od N. 1 do N. 30 włącznie umieszczonych przed ich referentem Stanisławem Lubienieckim Sędzią, zaś od N. 31 do 37 włącznie przed Kraszkowskim Assesorem Trybunału tutejszego w mieście Radomiu mieszkającymi, z dowodami ich prawa należność usprawiedliwić zdolnemi, osobiście lub przez umocowanie osoby stawili się, i onymże wraz z swym żądaniem takowe złożyli, poczem Trybunał względem wydania w szczególności żądanych mass to co z prawa wypadnie za-
decyduje. Do stawienia się takowego przed wy-
żey wzmiankowanemi referentami, termin dla mieszkających w kraju trzech miesięczny, zaś dla mieszkających za krajem sześciomiesięczny oznacza się, który od daty pierwszego ogłoszenia w gazetach publicznych, zakreśla. z tym rygorem, iż gdyby ze stron do którejkolwiek z mass wy-
żey nadmienionych interessowanych na oznaczo-
nym terminie nikt nie stawił się, takowa z mocy art. 113 kodeksu cywilnego do windykcacyi oneyże Prokuratorzyi Jeneralney Królestwa Polskiego od-
daną zostanie, a naówczas wszelkie ztąd wynik-
nąć mogące straty lub szkody strona niestawiają-
ca swej winie przyznać będzie musiała. Radom
dnia 17 maja 1822 roku.

(podpisano) Walenty Osławski Prezes.

Leon Ciswicki Sekretarz.

Za zgodność z oryginałem na papierze bez
stempla pisany świadcze.

(podpisano) Ciswicki Sekretarz.

Za zgodność B. Wilkowski.

P o z e w.

3. Według Ukazu Jego IMPERATORSKIEY
Mości Samowładnącego Całą Rosyją etc. etc. etc.

Urodzonym Michałowi Romerowi b. Marszał-
kowi Guber. i kawalerowi, Michałowi Abramowi-
czowi b. Marszałkowi Wileń. i kawalerowi, oraz
Danielowi Buczyńskiemu b. Prezydentowi i Podkom.
Zawil. opiekunom nieletnich sukcesorów zeszłego
ś. p. Kazimierza Sulistrowskiego Gubernatora miń-
skiego i samymże małoletnim sukcesorom, Józefowi
Wawrzeczkemu Generałowi b. woysk pol., Bry-
gidzie matce Chorażynie, Antoniemu synowi Cho-
rażycowi witepskim Hlaskom, Ewie Felkerzambowey
Wojewodzinie infant. z dokładem opieki i
plenipotentowi jey Szambel. Kłottowi, Dominikowi
Bukowskiemu Rotmistrzowi Zawil., Janowi Smigiel-
skiemu b. Pisarzowi Ziem. Zawil., Tadeuszowi
Głębockiemu Regentowi starodubowskiemu, lub jego
sukcesorom, Jerzemu b. Prezydentowi Grodz., i
Wincentemu Sędziemu Ziem. urzędnikom brasław-
skim Salmonowiczom, Barbarze Bielikowiczowey
żonie zeszłego Lucyda Chorażynie woysk polskich
z dokładem opieki, Antoninie Walterowey i opiece
sukcesorom Szymona Beynara co do aresztu na
fundusz Bernatowiczowey, a Wiktorzyi Bernatowi-
czowey debitora, Alojzemu Cywińskiemu Sędziemu
Granicz. brasławskiemu względem aresztu, a staro-
zakonnym Dawidowi Kuszelowiczowi, oraz Wulfowi
i Leybie Matysowiczom, Karolinie Kamińskiej b. Pi-
sarzowey Ziem. Zawil. z dokładem opieki, względem
aresztu na osobę i majątek Owsieja w Kretonach
i samemu Owsiejowi Wulfowiczowi, Józefowi Pan-
kiewiczowi, Józefowi Tysze utrzymującym zbiegłych
poddanych, Fryderykowi i Adolfowi Saturgusom
lub ich sukcesorom, Felicyanowi Bohdanowiczowi
lub jego sukcesorom, Annie z Woratyńskich Kra-
sowskiej i Róży z Kainkich Karolinowey z dokła-
dem opieki, Ignacemu Sgayle Rotmistrzowi witep-
skiemu, Józefowi Cislewiczowi Regentowi Dzienień.
Tadeuszowi Mordassowi Komor. oszmiańskiemu,
oraz dyspartymentem JW. Marszałka Ptu wilko-
mirskiego w roku 1819 przeznaczonym na spłatę
rekruta do majątności Owil a mianowicie: z Podu-
siacia Platerowey i opiekunom za dusz 5 rubli
assygnacyynych 20, Piotuchowi z Olsety, Hermani-
szek i Powierpni za dusz 13 rubli assygnacyynych
52, Koskom z Staszkuniszek i Świętorzecza za dusz
6 rubli assygnacyynych 24, Krzywkowskim z dok-
kładem opiekunów z Wijejek za dusz 6 rubli as-
sygnacyynych 24, Kościakowskim z Polepia za dusz

6 rubli assygnacyynych 24, Szpakowskiemu z Orli-
szek za dusz 4 rubli assygnacyynych 16, Wileczyń-
skim z Jasan za dusz 4 rubli assygnacyynych 16,
Wincentemu Łukaszewiczowi z Budrejek za dusz
4 rubli assygnacyynych 16, Marykoniemu z Degul
za dusz 3 rubli assygnacyynych 12, Pietrzkiewicz-
wcy z Wawdy z dokładem opiekunów za dusz 2
rubli assygnacyynych 8, Turom z Topola za du-
szę 1 rubli assygnacyynych 4, i dalszym wszystkim
debitorom do massy Urodzonego Marszałka Bri-
kowicza należnym, oraz pretensorom i utrzymują-
cym debitorów osoby i majątki, nakoniec zbiegłych
poddanych, pozew z aresztem przed Sąd Tazator-
sko Exdywizorski w dobrach Kozaczyźnie w po-
wiecie brasławskim leżących, od dnia 1 augusta
expediować się mający, w skutek nakazów tegoż
Sądu z instancyi Urodzonego Wincentego Bielko-
wicza b. Marszałka powiatu brasławskiego kawale-
ra orderu ś. Anny 2giey klasy wyniestony, mie-
niąc i do dowodów przy sprawie złożyć się mają-
cych referując się, mianowicie 1 sądzenia rubli
srebrnych 180 kop. 20½ z szóstym procentem od
roku 1810 8bra 1 z pocztowym dochodem na do-
brach zeszłego ś. p. Kazimierza Sulistrowskiego
przedtym Marszałka Gubernii Lit. Wileń. późney
Gubernatora mińskiego za ukazem Rządowym w ro-
ku 1821 julii 4 sub N. 14861 z majątku żal. Bieli-
kowicza zyskanych i do sądzenia 500 czer. zł. na
rzec massy na Urodz. Jenerale Wawrzeczkim, po-
dług interczyzynnego zapisu na folwark Owile, w ro-
ku 1807 apryla 10 dnia wydanego i przyznanego
i extradycyi niektórych zatrzymanych papierów
na tenże folwark służących i ichże vigore opisu
w całości niepowróconych; 3tio rekognoskowania
na rzecz massy za dekretem w roku 1819 julii 11
dnia z instancyi Starozakonnym Giecelowiczow
Frydlandow z Urodz. Brygidą matką, Antonim sy-
nem Hlaskami w Ziem. borysowskim zapadłym a
żal. Bielikowiczowi przelanym, rubli assygnacyy-
nych 4, 105 kop. 76 i 8r. rubli 2.500. Udzielnie zł.
pol. 30 000 za odstąpienie na folwark Lenny Bia-
łowicze przywileju przez żal. aktualnie zeszłemu
ś. p. Wincentemu Hlasci Chorażemu witepskiemu
opłaconych, tudzież za remanenta Białowieckie ru-
bli srebr. 8,000, lub ile podług dowodów okaże się,
a to na wszelkim majątku Hlaskow, żony i sukces-
sorów Wincentego Hlaski Chorażego witepskiego;
4to wskazania zł. 252 gr. 28 z procentami 10 rocz-
nemi rewersem przez oficjalistę Wojewodzinę Fel-
kerzambowey zapewnionych, Urodz. Kłottowi Szam.
powierzonym, a dotąd bez skutku zostającym na
Urodz. Wojewodzinie Felkerzambowey lub Kłocie
Szambel. plenipotentie oney; 5to w pretensyi obżal.
Dominika Bukowskiego żadney ewikcyy podług
ustaw krajowych niemającej stosowania się do
assekuracyi w roku 1803 apryla 28 żal. Bielikowi-
czowi wydaney, rekognoskowania zaś na rzecz
massy na tymże Bukowskim zł. 2,965 gr. 10 z pro-
centami, na Janie Smigielskim zł. 1,955 gr. 16
także z procentami, i na Głębockich zł. 2,020 ró-
wnież z procentami; 6to na Urodz. Jerzym i Win-
centym Salmonowiczach podług dekretu Grodz.
trockiego 1818 apryla 3 czer. zł. 510 z procenta-
mi sądzenia; 7mo na Urodz. Lucydowey Bielino-
wiczowey i jey wszelkim majątku za kartami w ro-
ku 1816 marca 8 i 22 wydanymi, rubli srebrnych
143 i udzielnie podług dowodnego rachunku rubli
srebrnych 48 z procentami do massy wskazania.
8po z Sowignikową Walterową zrobienia ostatecz-
nego o cegły, drzewo, wapno, zboże i gotowe pienią-
dze rachunku i bonifikacyi, a dokumentu od żal.
ś. p. Teodorowi Walterowi wydanego extradycyi,
9no na Wiktorzyi Bernatowiczowey i na jey fun-
duszu i Symona Beynara aresztowanym sądzenia
za kartą 1814 roku marca 10 dnia wydaną rubli
srebrnych 20 z procentem dla massy; 10mo na ża-
dzie Dawidzie Kuszelowiczu na osobie i wszelkim
onego majątku u Urodz. Cywińskiego aresztem
przypięczonym zł. 539 gr. 13 także dla massy
sądzenia; 11mo na Starozakonnym Faywiszu Mi-
chalewiczu za kartą 1818 maja 28 rubli srebr. 18.
12do na Starozakonnym Chławnie Hirszcwiczu za
kartą 1820 xbra 25 rubli srebrnych 4 kop. 17.

15to na Starozakonnych Wulfia i Leybie Maty-
sowiczach za obligiem Urodz. Jeneralowey Strutyń-
skiej w roku 1811 apryla 23 wydanym i za de-
kretem Grodz. Wilkom. w roku 1819 marca 3 z in-
stancyi oney otrzymanym, zaś Marszałkowi Bieli-
kowiczowi przelanym, tudzież na Owsieju Wulfo-
wiczu i na wszelkim majątku gdziekolwiek naydu-
jącym się pryncypalnie u Urodz. Pisarzowey Ka-
mieńskiej aresztującym się, summy rubli sr. 800
z procentami na rzecz massy rekognoskowania i są-
dzenia. 14to na Urodz. Józefie Pankiewicz u trzy-
mującym zbiegłego poddanego jako już ultimarnie
skłonkowanym, podług dekretu grodzkiego bra-
slawskiego w roku 1819 marca 29 zapadłego, ex-
tradycyi poddanego Kozaczyńskiego Antoniego
Zienkiewicza z synem Janem i dalszemi dziećmi,
z dobytkiem oraz majątkiem i rubli sr. 500 wska-
zania. Podobnież na Urodz. Józefie Tysze sta-
tuicy i extradycyi poddanego Bartłomieja Masal-
skiego z całą siemienistością, majątkiem, oraz do-
bytkiem, a za przechow i dni robocze kury i boni-
fikacyi sądzenia. 15to Urodz. Saturgusowi extra-
dycyi obligow Franciszka Bielikowicza i za niego
Leonarda, jako zaspokojonych i pokwitowanych
oraz o expensa prawne. 16to na Urodz. Bohda-
nowiczu extradycyi Blankietow Franciszka Bieli-
kowicza onemu powierzonych i w przypadku zagi-
nienia na nich skryptow obligacyynnych, skasowa-
nia i znikczemnienia, oraz kar i expensow wska-
zania. 17mo z Urodz. Anną z Woratyńskich Kra-
sowską i Różą z Kainkich Karolinową, rozebrania
obu stosunkow o rubli srebrnych 100 czyniących się,
i uwolnienia żalcego od pretensyi onych. 18vo na
Urodz. Cielewiczu sądzenia na rzecz massy prze-
bieranych i dokapitału doliczanych procentow,
z procentami o kary i wydatki. 19no Na Urodz.
Tadeuszu Mordasie sądzenia 500 rubli srebrnych
w wymożonym 12tym procencie od kredytowanej
summy wziętych, a podług ustaw skasowania ca-
łej pretensyi. 20to z Urodz. Ignacym Sagayło
o dopełnienie rachunku i powrót inskrypcyow. 21mo
jak równie sądzenia na rzecz massy na Urodz.
Platerowey, Piotuchu, Koskach, Krzywkowskich,
Kościatkowskich, Szpakowskim, Wilczyńskich, Łu-
kaszewicz, Morykonim, Pietrkiewiczowey i Tu-
rach, zalegley rekrutskiej dopłaty z procentami i
penami aprobaty założonych aresztow. Na wszy-
stkich zaś pozwanych i pozywających, oraz niesta-
wających wydatkow prawnych decydowania, wszel-
kich wskazow do massy włączenia i na onych real-
nych kredytorow lokowania, a z niestawającemi
wieczney ammisyi rozciągnięcia, i tego sądzenia,
co przy sprawie dowiedzonym będzie. Z wolną
żałoby poprawą.

Roku 1822 miesiąca julii 18 dnia Woźny ni-
żej wyrażony świadcę iż ten pozew przed Sąd
Tazatorsko Exdywizorski u dobrach Kozaczyźnie
od dnia 1 augusta idącego roku expedować się
mający, z instancyi JW. Wincentego Bielikowicza
b. Marszałka Ptu brasławskiego kawalera orderu
s. Anny 2gley klasy, WJPanu Alojzemu Cywiń-
skiemu Sędziemu Granicznemu Brast. z aresztem
na Starozakonnego Dawida Kuszelewicza dnia 17
w majątności Trudach; drugą WJPani Antoninie
Walterowey Sowietnikowey i opiece w majątności
Jozefatowie dnia 17; trzecią JW. Józefowi Wa-
wrzeckiemu Jeneralowi wójsk polskich dnia 18
w Meyksztach; czwartą WWPanom Jerzemu b.
Prezydentowi Grodz., Wincentemu b. Sędziemu
Ziem. urzędnikom brasławskim Salmonowiczom d.
18 w majątności Podzissniu; po dalsze zaś osoby
w nim poszczególnione wyniesiony, w skutek dekre-
tu pierwszo Zjazdowego w roku idącym miesiąca
februariu 24 ogłoszonego, do Gazety Kuryera Lit.
mam podać.

Kazimierz Wilimkiewicz Woźny Ptu Brasław.
Roku 1822 miesiąca julii 18. Przed aktami
Ziem. Ptu Brast. stawając obecnie Woźny w górze
wyrażony kwit pozewny urzędownie zeznał. Przy-
jąłem Ziem. Brasław. Regent Rafał Zahorski.

Wolno drukować w Kuryerze Litewskim Igna-
cy Chodźko Prezes Grodu Zawileyskiego i Exdy-
wizyi.

3. Wsklepie żelaznym na Imbarach pod za-
wiadywaniem Nowackiego; znajduje się szkło w
naylepszych gatunkach białe, półbiałe i zielone
do przedania skrzyniami, jeżeliby kto życzył sobie
kupować może onego dostać za pomierną cenę.

O s t r z e ż e n i e.

3 Michał Zaleski b. Podkomorzy Rossieński
Jeneralny Prokurator massy i funduszow niele-
tniey Xiężniczki Stefanii Radziwiłłowny, zrobiw-
szy w dacie 1821 września 1 dnia za N. 275 z
sukcessorami zmarłego Józefa Mendłowicza potem
Mendelsburga zwanego obywatela Kazimierskiego
rachunek i przyznawszy dla tychże sukcessorow,
mianowicie: Herszka, Wolfa, Fiszla Mendelsbur-
gow Braci, i Gineli z Mendelsburgow Askinowey
Zelmanowey summe ogólną 1,214 cz. zł. 55 f. p. 1 gr. z
massy po zmarłym Xięciu Dominiku Radziwiłł
za realną, gdy obok tego z innych stosunkow zmar-
ły Mendelsburg skarbowi Xiążęćemu summe 362
cz. zł. 10 f. p. 1 gr. z procentami prawnymi od
roku 1806 sierpnia 22 dnia policzać się mającemi
zawinił, i oto sukcessorowie wyż pomienieni do
Sądu przyzwoitego są pozwani. Przeto gdy sum-
ma dla Mendelsburgow zrealizowana 1,214 cz.
zł. 55 f. p. 1 gr. na odpowiedź massie służyć ma,
i w swym porządku im przyaresztowaną jest, ten-
że Prokurator ostrzega Publiczność, by powyższe-
go rachunku Mendelsburga sukcessorom wydane-
go nawet przez Sąd Kommissyi Radziwiłłowskiej
w teyże dacie 1821 roku za Nrem 4,263 zatwier-
dzonego, nikt nienabywał, inaczej niebezpieczeń-
stwa nabycia, i skutki onego, sam sobie przypisze.
Jakowe ostrzeżenie do Gazet dla wiadomości pu-
blicznoy podaje. Dan Wilno 1822 roku julii 21
dnia. Za prokuratora Massy Izidor Salmono-
wicz Plenipotent Prawny.

Takowe ostrzeżenie może Redakcyja Kuryera
Litt. umieścić w Gazecie swojej. Jan Petersen
Członek Kommissyi Radziwiłłowskiej.

U w i a d o m i e n i e.

2. Sąd Główny Litewsko - Grodzieński 2go
Departamentu ogłasza: że jeżeli okaże się od
kogokolwiek w przedstawieniu wydane od tegoż
Sądu dnia 13 lutego 1812 roku za Nrem - 187
świadcstwo o wolności w majątności Grodzień-
skiej Gubernii i Powiatu, obywatelki Anny Dań-
kowskiej, Kwasowka nazwaney, 134 dusz płci
męskiej, więc nieuważając za rzeczywiste, dost-
awić je dla znikczemnienia do tegoż Departamen-
tu. Czerwca dnia 1822 roku.

Sekretarz Kamieński.

2. Jeneralny Prokurator massy funduszow
i interessow JOX. Jmci Stefanii Radziwiłłowny
pozwawszy JP. Jana Nepomucena Wolskiego do
Sądu Kommissyi na interessa Radziwiłłowskie od
Rządu ustanowionego w mieście Wilnie, dwoma
pozwami roku 1822 mca julii dnia 17, jako po-
niemającego wiadomey osiadłości do drzwi Sąd-
owych przybitemi i w aktach tegoż Sądu zeznanemi
mianowicie o złożenie dostatecznych kaucy na od-
powiedź massie, o takowem zapozwaniu w skutek
artykułu 37 organizacyi przez Gazetę awizuje,
Michał Zaleski Prokurator massy.

Takową awizacyą Redakcyja Gazety Kurye-
ra Litt. może drukiem ogłosić Jan Petersen Czł-
nek Kommissyi Radziwiłłowskiej.

2. Za remissą Sądu Głównego Litt. Wileń-
2go ciągłego Departamentu, Sąd Podkomorsko-
Exdywizorski w majątności Linkowcu b. Sędz.
Gran. Stanisława Bobana w powiecie Upit. czy-
stujący, po dopełnieniu przepisanych sobie pra-

widel, naznaczeniu komportacyi i pomiaru, oraz po rozwiązaniu wstępnych kwestyow przez dekret 1 julii idącego roku; wydaje niniejszą awizacyą dla trzykrotnego jej w Gazecie umieszczenia, iż po zebraniu się na powtórny ostatecznym terminie w dniu 21 sierpnia teraźniejszego roku bez przerwy dzieło Podkomorsko-Exdywizorskie kontynuować będzie. Ażeby zatym pretensye swoje do wymienionego Stanisława Bobana regulujące strony, powyższego terminu nieomieszkali, pod obawą upadku na rzeczy, z powodu mającey się wedle prawa zapisać ammisyi, zapowiada. Podpisano Ludwik Zawisza Podkomorzy Kowień., Jan Olechnowicz Prezydent Ziem. Upit. Exdywizor, Augustyn Rordzikowski Sędzia Ziem. Upit. Exdyw. Jan Jasieński Ziemski Upit. oraz Podkomorsko-Exdywizorski Regent.

2. 1822 miesiąca lipca 17 dnia, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w majątności Romaszowszczyźnie w powiecie Oszmiańskim dla dopełnienia podziału dobr Dorż a po wynalezieniu schedy zeszłego Ambrożego Korsaka Chor. Oszmiańskiego dla rozdziału jej pomiędzy wierzycieli tegoż Korsaka przez Taxę Exdywiszą doczasną, stosownie do remissy Sądu Głównego Lit. Wileń. 2go ciągłego Departamentu w dacie powyższej zebrany, po załatwieniu kwestyow przedstawionych, i zaskutecznienu przepisanych remiszą prawideł przez dekret akcesoryyny, termin ostatecznego powtórnego zjazdu na dzień 4 grudnia tegoż roku odłożył, że w tem terminie dzieło bez przerwy kontynuować zamierza, i że na niestawiających stosownie do prawa ammisyą przez wyrok oczewisty zapisze, przez niniejszą awizacyą, trzykrotnie w Gazecie Kurjera Litt. umieścić się powinna, interessowane strony ostrzega. Podpisano, Tadeusz Bystram Podkomorzy Upit., Michał Sawicki Prezydent Ziem. Wileń. Exdywizor, Ignacy Łopaciński Sędzia Ziem. Brastawski Exdywizor, Jan Jasieński Ziemski Upit. oraz Podkomorsko-Exdywizorski Regent.

O g ł o s z e n i e.

2. Od woyskowej kancelaryi woyska dońskiego ogłasza się: iż prócz uczynionych dawniej dwóch wezwań do wzięcia w dzierżawę stacyi pocztowych, znajdujących się na wszystkich traktach woyska dońskiego postanowiono: na nowo jeszcze wezwać życzących, którym zostawione będą korzyści, w oddzieleniu dla poczt dostatecznej ilości sianożęci, a na osnowie ukazu 1821 roku 31 sierpnia, otrzymają z góry na początkowe zaprowadzenie tego utrzymania pieniądze, do połowy summy podradowej, na osobne ewikycye rubel za rubel, nie licząc procentu za cały czas terminowy z tem, iżby życzący, jeżeliby się gdzie znaleźli, dla należytej umowy stawili się do tej kancelaryi, gdzie im objawione będą należyte kondycye, z ewikcyami nieulegającemi żadney niepewności, na terminy: 1szy stycznia 10, 2gi stycznia 17go, 3ci lutego 1go przyszłego 1823 roku.

2. Massy funduszow i interessow JO. Xiężniczki Jmci Stefani Radziwiłłówny Jeneralny Prokurator awizuje: że JW. Anna matka, Onufry syn, Józefa i Modesta córki Kiewliczowie, mimo kwietacyą roku 1738 julii 4 na Trybunale Głównym Litewskim przysnaną, i tegoż czasu zwrócone

wszystkie papiery tyżące się zmyślone o 6,000 talarow do skarbu Radziwiłłowskiego pretensyi za widymusami z akt zakłóciwszy piennie masę, gdy przypadł aktor w Sądzie Kommissyi dnia 26 julii roku idącego 1822, naprzód przez plenipotentą WJP. Konstantego Dąbrowskiego adwokata Sądu Głównego stanąwszy, zażądali zwłóki, po uchyleniu której, nazajutrz dnia 27 upornie odchodząc od Sądu dali się kondemnować, a ponieważ organizacya Sądu Kommissyi w paragrafie 40 w sprawach summaryynych po jednej kondemnacie, za drugim przypadniem ostateczne wyroki ferować zaleca, przeto Prokurator massy tegoż dnia 27 julii roku 1822 zapozwawszy skondemnowanych przed tenże Sąd Kommissyi do wyroku ostatecznego, i jako po nieosiadłych jedną kopią pozwu do drzwi sądowych przybić, drugą stawającemu plenipotentowi podać oczewisto w ręce załeciwszy, o takowem zapozwaniu w skutek 37 paragrafu organizacyi, przez Gazetę zawiadamia. Michał Załeski Prokurator massy.

Takową awizacyą Redakcyja Gazety Kurjera Litewskiego mocna jest drukiem ogłosić Jan Petersen członek kommissyi Radziwiłłowskiej.

O ś w i a d c z e n i e.

2. Excerpt oświadczenia z ciąg Magistratu mińskiego, w dacie poniżej wyrażoney zapisanego, w roku dopiero idącym 1822 miesiąca julii jedynastego dnia, pod pieczęcią urzędową tegoż Magistratu, stronie potrzebujący jest wydan.

Roku 1822 miesiąca julii trzeciego dnia, na urzędzie Jego IMPERATORSKIEY Mości Magistratu miasta Mińska, Oświadczenie imieniem Starozakonney Szeyny Sprincowey Leybowey obywatelki miasta Mińska, przeciwko Starozakonney Basi Josielowey Miskinowey, zapisuje się z następnego powodu: iż co żalca delatorka, mając na swój własny murowany dom, w mieście Mińsku na ulicy Koydanowskiej sytuowany, z sądu głównego mińskiego 2go departamentu, w roku teraźniejszym 1822 styczni 26 dnia pod N. 174 o swobodności onego ocenionego w rublach assygnacyynych 9,240 świadectwo wydane, które przy osobney plenipotencyi, w tymże roku 1822 styczni 27 dnia w Magistracie mińskim przyznanej wruciła obżałney Basi Josielowey Miskinowey dla załogu na wzięcie podradu dla dostawki do magazynow, różnych zapasow zbożowych; lecz kiedy taż obżałna Basia Josielowa Miskinowa niemająca żadney osiadłości, a z tego względu za straty żalcey, w tym przedmiocie wyniknąć mogące, odpowiednią nie jest; przeto wydaną obżałney plenipotencyą wyjęz datą wymienioną żalca delatorka cofa, a niechybnie, i za nie znaczącą mieć chce, tudzież o zwrot oney, oraz o eliminatę w porządku prawnym czynić nie zaniadba, i ażeby na mocy tej plenipotencyi, a przy nim ukazać się mogącym świadectwie, na kamienicę żalcey wydanym, nikt nie wazył się z obżałną wchodzić w żadne umowy, pod nieważnością onych, dla zawiadomienia wszystkich w Gazecie Kurjera Litewskiego, dla opublikowania trzykrotnego, zamieścić postanawia. Takowe oświadczenie jako proszony podpisuje. Michał Downarowicz Adwokat Subsel. Mińskich.

O możności pomieszczenia tego manifestu w Gazecie poświadczwszy zgodziłem z protokulem potocznym. Adam Makarowicz Pisarz.